

tingsflertal, som muligvis kan komme, synes jeg paa ingen Maade kan være bundet ved de Fejl, som det tidligere har begaaet. Jeg vil haabe, det sker saaledes, at det er sidste Aar, det lykkes Regeringen at faa gennemført den Anmærkning.

Jeg vil saa til Slutning gøre et Par Bemærkninger om Hærens Anskaffelse af Heste. Det vil være Medlemmerne bekendt, at vi fra Socialdemokratiets Side have fordret, at Hæren skulde købe sine Heste her i Landet. Vi have ment, at Hesteavlens var saa vidt fremskreden, at vi godt kunde levere de Heste, Hæren har Brug for. Det lykkedes ikke at faa den Fordring gennemført i sin Helhed, men det glæder mig at kunne udtale, at vi naa længere og længere frem mod det Maal, at Staten indkøber sine Heste her i Landet. Efter Opgørelsen er der i sidste Aar indkøbt 262 danske Heste til en Gennemsnitspris af 743 Kr. 83 Øre, og der er indkøbt 154 udenlandske Heste til en Gennemsnitspris af 822 Kr. 90 Øre. Det viser sig, at det særlig er Officersheste, der købes i Udlandet, idet der af danske Heste kun er blevet anvendt 9 som Officersheste, medens 46 af de indkøbte udenlandske Heste ere blevne anvendte til Officersheste. Naar man ser paa Varigheden af Hestene i Hærens Tjeneste, saa er den lidt større for de udenlandske end for de indenlandske. En udenlandsk Hest holder $9\frac{1}{5}$ Maaned længere end en dansk Hest. Nu er Varigheden for Hestene jo gerne stærkt afhængig af Brugen og Behandlingen, og navnlig det sidste, Behandlingsmaaden af Hestene, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger om.

Jeg har den Tro, at Hærens Heste behandles ofte meget haardt, at de anstrenges for ikke at sige overanstrenges, og vi høre ogsaa af og til, at Hærens Heste ligefrem ere Genstand for en næsten umenneskelig Behandling. Jeg tænker her paa et Tilfælde, som har været omtalt i Pressen i den allersidste Tid. Det fortælles, at en Ritmester i Odense en Dag havde tilladt sig at spænde et Par af Hærens Heste for en Vogn for at køre ud paa Landet til et Middagselskab. Hvordan han kørte derud, det ved jeg ikke, det foreligger der ikke noget om, men derimod hvorledes han kørte hjem. Det forekommer mig, at efter den Skildring, som gives heraf, er det en umenneskelig Behandling, han har budt Hærens Heste. Det fortælles om ham, at han kørte saa stærkt, som Hestene kunde løbe, og at han maatte brøle højt, for at komme udenom fire Køretøjer,

og at han havde ødelagt Vognen, inden han kom hjem. Da Staldbetjeningen kom ud for at spænde Hestene fra, viste det sig, at Hestene, saa snart de kom ind i Stalden, segnede om af Udmattelse og Anstrengelse. Endvidere fortælles der, at da man fik Hestene ind i Stalden, opdagede man, at den ene Hest havde faaet et Benbrud, idet den ene af Hestens Koder var brudt. Hesten fik Lov til at staa til næste Morgen, og da Dyrlægen kom og saa til den, erklærede han, at Hesten skulde slaas ihjel. Det kunde naturligvis ikke ske lige straks, thi først maatte det meldes til de overordnede, men saa hen paa den næste Dag, jeg tror det var ved Middagstid, slæbte 12 Soldater Hesten ud, og saa blev den altsaa dræbt. Hvis dette er sandt, forekommer det mig, at det vidner om, at der er vist Haardhed, for ikke at sige Raahed, overfor disse stakkels Dyr. Jeg vil haabe, at denne Sag maa blive alvorlig undersøgt, det forekommer mig nemlig, at Dyrplageri er en af de afskyeligste Forbrydelser, der kan udøves, især naar den udøves mod en Hest, da Hesten jo, som vi vide, er et af vore villigste Dyr. At saadant et stakkels Dyr skal gives i Hænderne paa et Menneske, der misbruger sin Magt i den Grad, synes jeg fortjener den strengeste Paatale. Jeg vil tillade mig at henstille denne Sag til den højtærede Ministers nærmere Undersøgelse, og hvis alt det er sandt, hvad der har staaet berettet om denne Sag i Pressen, vil jeg haabe, at Fingrene ikke blive lagte imellem, men at det bliver tilkendegivet Officererne saa stærkt og eftertrykkeligt, som det er muligt, at den Slags Dyrplagerier af Statens Heste maa ikke taales og kan ikke taales, men bør alvorlig straffes.

Formanden: Det ærede Medlem, som nu satte sig, brugte et Ord, som var mindre heldigt anbragt, det var Ordet „falsk“.

Zahle: Det er jo i Aar væsentlig udenfor Finansloven, at de store Forøgelser af Militærudgifterne, som jo lade til at skulle blive et aarligt, igenkommende Fænomen, findes, og efter de store Debatter, vi have haft de foregaaende Dage, kan paa Grund af dette Forhold maaske Forhandlingen under Finanslovens anden Behandling her blive nogenlunde fredssommelig, og for mit Vedkommende tror jeg ogsaa nok, at jeg kan fatte mig i Korthed. Jeg skal blot med Hensyn til den Skrivelse, som staaar under Nr. 152 i